Pregaria.cat

Entrada

Imaginar

Per LauraR el dj., 03/09/2026 - 08:00

En els primers dies de setembre ens retrobem amb la família, els amics i companys de feina o d'esport, els veïns, etc. i amb les tasques: feina, compromisos personals, gestions inacabades, etc. Un retrobar-se amb la realitat coneguda que curiosament porta a interrogar-se sobre el desconegut: com m'anirà aquest any? De la pregunta segurament passarem a encomanar-nos a la Providència, però també pot despertar-se la consciència de la pròpia responsabilitat en la manera concreta d'encarar l'esdevenidor: i com he de ser jo per poder acarar el que s'esdevé d'una manera constructiva?

Com a deixebles de Jesús, tenim l'Evangeli com a camí i sabem que Ell és viu i ens ajuda en la construcció del Regne. Però tal volta experimentem que hi ha més distància de la que ens agradaria entre les actituds evangèliques i les corresponents obres que ens demanen les circumstàncies. Segurament no és aliena l'atmosfera de l'ambigua, polaritzada i antropocèntrica cultura contemporània que respirem, i ho vulguem o no, això pot fer que sentim les paraules i obres del Crist com massa utòpiques i realitzables.

A salvar aquest espai ens pot ajudar imaginar, perquè quan imaginem es concreten, per a nosaltres, els "com" podem viure "allò que" volem viure.

Espigolant les escenes evangèliques trobem algunes imatges que explícitament simbolitzen com són els deixebles:

- en referència al món, ser sal (Mt 5, 13) i llum (Mt 5, 14)
- en l'àmbit de la dinàmica personal, ser bona terra (Mc 4, 20)
- i en la relació amb el Crist, la Vida, ovelles que escolten la seva veu (Jn 10, 27) i sarments (Jn 15,5).

Altres imatges són relatives al Regne o fan referència directa a una actitud concreta (astuts com la serp i innocents com els coloms).

Quan ens trobem en circumstàncies noves i ens disposem a discernir què ens cal fer, observem com es donen la sal, la llum, com reacciona la bona terra, com escolten les ovelles o com estan d'units els sarments al cep. Escollim quina imatge sentim que connecta millor amb l'assumpte a tractar i acollim el que ens suggereixi.

Demanem a l'Esperit la gràcia de passar de les propietats conegudes d'aquests ens a les actituds existencials simbolitzades. Per algun motiu varen posar en boca de Jesús aquests exemples i no d'altres, abundosos en la Palestina del segle I i també amb propietats peculiars: pebre, nard, oli, aigua, gos, ase, cavall, bou, lleó, falcó, etc.

Fem espai en nosaltres perquè l'Esperit ens comuniqui aquests "com". Acollim-los, són el vincle entre la radicalitat de la vida de Jesús i les nostres humils circumstàncies. Visquem-los. Segurament ens adonarem que, de manera senzilla i discreta, però real, estem amb Ell construint Regne. Provem-ho.

(Imatge: Pixabay)